

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4So/90/2013
Identifikačné číslo spisu:	8013200052
Dátum vydania rozhodnutia:	10.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8013200052.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. č. XX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ulica 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správneho orgánu v konaní o starobnom dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 02. októbra 2013 č. k. 6Sd/3/2013-45, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č.: XXX XXX XXXX X z 27. decembra 2012 (ďalej na účely rozsudku tiež „napadnuté rozhodnutie“) odporkyňa ako prvostupňový orgán podľa § 65 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. č. 461/2003 Z. z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku ku dňu 01. december 2011.

2. Odporkyňa v napadnutom rozhodnutí uviedla, že Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 3Sd/54/2012-42 z 02.10.2012 zrušil pôvodné rozhodnutie odporkyne vydané dňa 16.07.2012, ktorým už bola raz zamietnutá žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok, pretože nespĺnil podmienky uvedené v § 65 ods. 1 zákona v znení zákona č. 555/2007 Z. z.

Podľa názoru krajského súdu vysloveného v predchádzajúcom rozsudku odporkyňa v predmetnej veci nezistovala aký počet rokov, teda obdobie výkonu služby navrhovateľa ako policajta, mal vplyv na jeho výšku, nezistila dostatočne skutkový stav a iba mechanicky vychádzala zo skutočnosti, že navrhovateľovi bola pri priznávaní výsluhového dôchodku započítaná doba 34 rokov výkonu služby ako policajta. Preto krajský súd v predchádzajúcom rozsudku zaviazal odporkyňu v ďalšom konaní zistiť, aká doba výkonu služby navrhovateľa ako policajta bola rozhodujúca pre výšku jeho výsluhového

dôchodku, a pritom zväžiť započítanie celého obdobia výkonu služby policajta, resp. túto dobu vyhodnotiť vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia tak, ako uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej na účely rozsudku len „Najvyšší súd“) v nasledovne citovanej časti rozsudku sp. zn. 4So/11/2009 (citácia):

„Ak doba výkonu služby policajta zakladá nárok na výsluhový dôchodok, nemožno ju hodnotiť pri výpočte výšky starobného dôchodku vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia. Jej vylúčenie pre zistenie výšky dávky, na ktorú vznikne nárok vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, zodpovedá § 60 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Obdobie výkonu služby policajta, ktoré pre výšku výsluhového dôchodku hodnotiť nemožno, lebo nezaložilo nárok na výsluhový dôchodok alebo nemalo vplyv na jeho výšku, však treba hodnotiť vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, lebo inak by časť týchto dôb poistenia nebola hodnotená v žiadnom z týchto systémov.“

3. Ďalej odporkyňa uviedla, že dávkové konanie začalo na základe žiadosti navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku spísanej dňa 13.12.2011. S poukazom na § 65 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. zdôraznila, že obe zákonné podmienky musia byť splnené súčasne.

Čo sa týka dôchodkového veku, ten navrhovateľ v súlade s § 65 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. dosiahol dňa 09.05.2010.

Podľa § 65 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. účinného v čase podania žiadosti (t. j. 13.12.2011) poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

Podľa § 65 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v citovanom znení dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak.

4. Vo vzťahu k poistnému obdobiu (viď aj analogické ustanovenie § 60 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. pre obdobie výkonu služby v ozbrojených zložkách podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 328/2002 Z. z.“) odporkyňa poukázala na rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej na účely rozsudku len „ministerstvo“) zo 17.01.2003 č. p. SPC-35.969-1/5-2003, podľa ktorého v zmysle § 81 ods. 3, § 38 a v súlade s § 39, § 58 a § 60 zák. č. 328/2002 Z. z. bol navrhovateľovi priznaný výsluhový dôchodok od 01.11.2002 vo výške 13.211,- Sk mesačne.

Pre výpočet výsluhového dôchodku mu bola podľa § 58 zák. č. 328/2002 Z. z. na základe listu ministerstva zo 14.11.2012 zhodnotená nasledujúca doba trvania služobného pomeru rokov, a to konkrétne:

- obdobie od 02.10.1967 do 26.09.1969 - základná vojenská služba,
 - obdobie od 24.07.1970 do 31.12.1999 - služobný pomer v policajnom zbore (I. pracovná kategória),
 - obdobie od 01.01.2000 do 31.10.2002 - služobný pomer v policajnom zbore (III. pracovná kategória),
- čo je celkom 34 rokov a 104 dní.

Podľa § 60 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. v citovanom znení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu [odkaz na § 40 až 45 a § 101 zák. č. 328/2002 Z. z.].

5. Nakoľko navrhovateľom namietaná základná vojenská služba vo vojenskom útvere v Českých Budějoviciach v trvaní 2 rokov a 3 mesiacov bola navrhovateľovi zhodnotená pri priznaní výsluhového dôchodku, potom odporkyňa v súlade s ustanovením § 60 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. vyjadrila právny názor, že nie je príslušná na ich zhodnotenie.

K tvrdeniu navrhovateľa, že z rozhodnutia ministerstva zo 17.01.2003 o priznaní výsluhového dôchodku jednoznačne vyplýva, že mu bola podľa § 60 zákona zhodnotená len doba trvania služobného pomeru v Policajnom zbore, a to od 16. skončeného odslúženého roku do 30. ukončeného roku, bez vojenčiny, kedy mu vyplýval 60 % nárok z hrubej mzdy daného roku, sú podľa odporkyne s odkazom na relevantné pasáže citovaného rozhodnutia ministerstva nepravdivé.

6. K odporúčaniu ministerstva týkajúceho sa vypočítania teoretickej výšky starobného dôchodku navrhovateľa, na ktorý by navrhovateľovi podľa názoru ministerstva vznikol nárok dňa 09.05.2003, odporkyňa poukázala na článok 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Nakoľko krajský súd odporkyňu zaviazal v ďalšom konaní dôsledne zistiť, aká doba výkonu služby policajta bola rozhodujúca pre výšku výsluhového dôchodku, uvedené odporúčanie ministerstva odporkyňa nepovažuje za záväzné.

7. Ďalej navrhovateľka po zhodnotení rozhodnutia ministerstva č. p.: SPC-205-133/4-2002 zo 04.12.2002 o priznaní odchodného navrhovateľovi vo výške 341.264,- Sk poukázala na to, že napriek skutočnosti, že na výpočet odchodného bola podľa § 58 zák. č. 328/2002 Z. z. zhodnotená doba výkonu základnej vojenskej služby navrhovateľom od 02.10.1967 do 26.09.1969 a doba služobného pomeru v Policajnom zbore od 24.07.1970 do 13.10.2002, tak túto správnosť zhodnotenia 34 skončených rokov trvania služobného pomeru pre vznik nároku a výšku odchodného navrhovateľ nenamietal napriek tomu, že doba trvania služobného pomeru rozhodujúca na vznik nároku na odchodné a jeho výšku je podľa § 58 citovaného zákona totožná s dobou rozhodujúcou na vznik nároku na výsluhový dôchodok.

8. Čo sa týka splnenia druhej zákonnej podmienky na vznik nároku na starobný dôchodok, odporkyňa uviedla, že ku dňu 01.12.2011 (deň požadovaný na priznanie starobného dôchodku) získal navrhovateľ 4.496 dní obdobia dôchodkového poistenia, čo po prepočte (§ 60 ods. 9 zák. č. 461/2003 Z. z.) navrhovateľ získal 12 rokov a 116 dní obdobia dôchodkového poistenia.

Z uvedeného pre odporkyňu vyplýva, že navrhovateľ nesplnil podmienku uvedenú v § 65 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z., t. j. podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na starobný dôchodok a preto bola jeho žiadosť zamietnutá.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

9. Proti hore citovanému rozhodnutiu odporkyne podal navrhovateľ opravný prostriedok zo 16.01.2013 (č. I. 1).

10. Opravným prostriedkom sa navrhovateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a namietal jeho nesprávne právne posúdenie. Čo do dôvodov nesprávneho právneho posúdenia poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 9So 138/2011, citujúc, že odporkyňa pre posúdenie nároku na starobný dôchodok má zohľadniť tak obdobie dôchodkového poistenia v tzv. civilnom zamestnaní, ako aj obdobie služby v I. či II. kategórii funkcií.

Rovnako poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 4So 10/2009 v rozsahu vyššie citovaného textu (viď bod č. 2).

11. K opravnému prostriedku navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa písomným podaním zo dňa 30.01.2013, kde opätovne poukázala na dôvody, ktoré sú uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a poverená zástupkyňa odporkyne s poukázaním na toto vyjadrenie žiadala preskúmané rozhodnutie ako vecne správne a zákonné potvrdiť.

B)

12. Krajský súd v Prešove ako súd prvého stupňa podľa § 250i a nasledujúcich ustanovení O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom dávkového spisu odporkyne a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa je dôvodný, a preto napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 250i ods. 2 a § 250q ods. 2 O.s.p. a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie na základe nižšie uvedených názorov.

13. Po úvodnom zhrnutí skutočností vyplývajúcich mu tak z predchádzajúceho sociálneho konania ako aj z rozhodnutí ministerstva, s odkazom na ustanovenia § 60 ods. 2, § 65 ods. 1 a 2, § 255 ods. 1 a 5 a § 274 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z., § 14 ods. 4 v spojení s § 129 zákona ako aj § 174 ods. 1 zákona č.

100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov krajský súd zdôraznil nasledujúcu relevantnú časť odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 9So 138/2011:

„Z právnych úprav týkajúcich sa sociálneho poistenia alebo zabezpečenia osobitných skupín poistencov jednoznačne vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania) pre dávky dôchodkového poistenia. Kým zákon o sociálnom poistení upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi riadne zohľadnené pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo nepriaznivým zdravotným stavom, osobitné právne úpravy používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok sociálneho zabezpečenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia (zákon č. 328/2002 Z. z.) neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, sirotských a vdovských dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu a to aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca bez zohľadnenia kategórie funkcií a bez zohľadnenia dôb poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme. V dôsledku tejto skutočnosti potom vychádza záver, že poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona o sociálnom poistení len v rozsahu zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorým sa pre nárok na tieto dávky započítavajú doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok. V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádza k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotí vôbec alebo im ich hodnotenie odsúva a aj mení podmienky alebo odníma výhody poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia. Postup, pri ktorom sa príslušníkom ozbrojených zborov v prípade vzniku nároku na výsluhovú dávku vo všeobecnom systéme nehodnotia všetky doby poistenia však právna úprava, pri ktorej došlo k odčleneniu dôchodkového zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov do osobitného systému, nemala za cieľ. Svedčí o tom aj znenie § 274 zákona o sociálnom poistení upravujúce zachovanie nárokov vyplývajúcich zo zaradenia zamestnaní do zvýhodnených pracovných kategórií (I. a II. kategórie funkcií). Nová právna úprava obsiahnutá v zákone o sociálnom poistení nemala za cieľ vylúčiť tieto zvýhodnenia a vyžadovať, aby zvýhodnené zamestnanie pri posudzovaní vzniku nároku na dávku podľa zákona o sociálnom poistení znemožnilo zohľadniť celú dobu poistenia (bez ohľadu na skutočnosť, v ktorom systéme ju poistenec získal) a vyžadovať od zamestnanca nadobudnutie dôb poistenia výlučne podľa ustanovení zákona o sociálnom poistení, teda vo všeobecnom systéme tak, akoby poistenec bol poistený výlučne len za podmienok uvedených v zákone o sociálnom poistení, pričom tieto podmienky sú stanovené pre iné kategórie zamestnaní a akoby v ostatnom období nebol poistený vôbec. V záujme vysvetlenia správnej aplikácie zákona o sociálnom poistení aj v danej veci bolo preto potrebné skúmať pôsobnosť zákona o sociálnom poistení na tých poistencov, ktorí boli v určitom období poistení v inom dôchodkovom systéme na Slovensku.

Nesprávnou aplikáciou zákona o sociálnom poistení dochádza k zhoršovaniu dôchodkového postavenia práve tých poistencov, ktorým v čase vzniku poisteného vzťahu a aj počas jeho trvania právna úprava mala zabezpečovať komplexne výhodnejšie postavenie s prihliadnutím na náročné špecifiká ich služby. Absolútne vylúčenie hodnotenia doby poistenia zo všeobecného systému u tých poistencov, ktorí získali dávky dôchodkového zabezpečenia v inom systéme sociálneho poistenia a nie v systéme všeobecnom, má za následok horšie zaobchádzanie s nimi ako s poistencami, ktorí sú poistení v zahraničných systémoch sociálneho poistenia a u ktorých samotná poisťovňa vôbec nepochybuje o spôsobe výpočtu ich dôchodkových dávok spôsobom krátenia, ktorý zabezpečuje primerané poistné plnenie za obdobia, v ktorých boli poistení na Slovensku po zohľadnení dôb poistenia v iných systémoch. Postupom odporkyne sa napríklad pri dosiahnutí dôchodkového veku a započítaní dôb poistenia získaných len vo všeobecnom systéme vymeriava poistencom dôchodok vo výške akoby celkovo boli poistení len po krátky čas. Pre poistencov, ktorí získali časť poistenia v oboch systémoch je takýto postup nad akúkoľvek pochybnosť nevýhodnejší, ako keby sa im pre vznik nároku hodnotila celá doba poistenia iba

vo všeobecnom systéme.

Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe. Primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia. Odvolací súd zastáva názor, že aj vtedy, ak by navrhovateľ nesplnil podmienku získania viac ako 15 rokov poistenia vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, ale získal by túto potrebnú dobu po zhodnotení poistenia v osobitnom systéme, má odporkyňa povinnosť vykonať výpočet dôchodku s prihliadnutím na dobu poistenia v osobitnom poistnom systéme a dôchodok priznať navrhovateľovi vo výške zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme. Správne by preto odporkyňa mala pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému, najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme. Keďže výsluhový dôchodok má po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia (poistenia) charakter dávky v starobe, odporkyňa by mala postupovať v súlade s čl. 33 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach vyhláseného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. Starobný dôchodok navrhovateľa môže krátiť a to primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby policajta rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z.

Iný postup by bol v priamom rozpore so zámerom zákonodarcu zabezpečiť vojakom a policajtom vyššiu úroveň ich zabezpečenia v starobe za dobu výkonu ich služby (zákon č. 328/2002 Z. z.) a táto kategória poistencov v systéme vnútroštátnych poisťovacích a zabezpečovacích systémov by bola znevýhodnená v porovnaní s poistencami vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia na Slovensku a dokonca by s ňou odporkyňa zaobchádzala horšie ako s poistencami poistenými v zahraničí, u ktorých o takomto krátení dôchodkov ani ona nemá pochybnosti. Odlišným postupom odporkyne by sa doby poistenia poistenca vo všeobecnom systéme stratili a neboli by v žiadnom zo systémov zohľadnené, čo nezodpovedá ani zámeru zákona. Inak odporkyňa núti poistencov poistených aj v osobitnom poistnom systéme, aby vykonávali zamestnanie po splnení podmienok pre vznik nároku na starobný dôchodok po dosiahnutí ich zvýhodneného dôchodkového veku, či nie je prípustné. Osobitný systém sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov totiž neposkytuje poistencom osobitného systému také starobné, predčasné starobné, invalidné, sirotské, vdovské a vdovecké dôchodky, ktoré by zohľadnili celú dobu poistenia poistenca."

14. S prihliadnutím na vyššie uvedené závery Najvyššieho súdu krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

III.

Odvolanie navrhovateľa/stanoviská

15. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 18.11.2013 (č. l. 52) proti rozsudku prvostupňového súdu navrhovateľ uviedol nasledovné odvolacie námietky:

- zaviazť odporkyňu, aby navrhovateľovi starobný dôchodok vypočítala a priznala podľa výpočtu pani Q. z uvedenej poisťovne,
- zaviazť odporkyňu, aby navrhovateľovi priznala starobný dôchodok od 01.12.2010,
- vyjadril obavy, že navrhovateľka starobný dôchodok znova vypočíta koeficientom z fiktívne zhodnotených 34 rokov, nie z 30-tich, čím by mala navrhovateľa mesačne ukrátiť o cca 70,- €,
- poukázal na kvázi argumenty v rozhodnutí ministerstva vo veci jeho výsluhového dôchodku a mnohé nezrozumiteľnosti v ňom obsiahnuté, najmä nejasnosti týkajúce sa zhodnotenia jeho vojenskej služby,
- tiež poukázal na obdobie 4,3 roka, ktoré malo byť fiktívne a nespravodlivo zhodnotené.

V prílohe navrhovateľ doložil rôzne listinné dokumenty.

16. Záverom navrhovateľ požadoval, aby odporkyni uložil, aby navrhovateľovi vypočítala a priznala starobný dôchodok v intenciách jeho dovolania.

17. Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 03.12.2013 (č. l. 77) vyplýva, že navrhuje odvolaciemu súdu, aby

odvolanie navrhovateľa podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietol.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

18. Najvyšší súd ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 subsidiárne § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa treba odmietnuť.

Podľa § 250q ods. 2 O.s.p. o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Ustanovenie § 250j ods. 5 platí obdobne.

Podľa § 250s O.s.p. proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b). Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

19. Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že navrhovateľ podal odvolanie proti rozsudku, ktorým krajský súd ním napadnuté rozhodnutie odporkyne na základe argumentácie navrhovateľa postupom podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil a vrátil jej vec na nové rozhodnutie. Názorom súdu je správny orgán v novom konaní v zmysle § 250j ods. 7 O.s.p. viazaný.

20. K odvolacím dôvodom navrhovateľa (č. l. 52) odvolací súd poukazuje v súlade so svojou ustálenou judikatúrou (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžr/41/2012 zo dňa 11.09.2012) na § 250q ods. 2 v spojení s § 250j O.s.p. a na skutočnosť, že súd v preskúmanavacom konaní nemôže výrokom svojho rozhodnutia uložiť správne orgánu povinnosť vypočítať a priznať navrhovateľovi starobný dôchodok podľa výpočtu navrhovateľom označenej osoby, môže však preskúmané správne rozhodnutie potvrdiť alebo zrušiť a vrátiť správne orgánu na nové rozhodnutie s tým, že po vydaní nového rozhodnutia vznikne navrhovateľovi právo toto rozhodnutie napadnúť v správnom súdnictve.

Pre odvolací súd je nepochybné, že navrhovateľ svojim opravným prostriedkom sledoval zrušenie napadnutého rozhodnutia odporcu a krajský súd mu vyhovel, hoci z iných dôvodov.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené odvolanie navrhovateľa nepovažoval za dôvodné, keďže zistil, že ho podala osoba, ktorá na podanie odvolania za daných okolností nebola oprávnená a preto podané odvolanie v zmysle vyššie uvedených ustanovení musel odmietnuť.

22. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 1Sžr 41/2012, pri ktorom Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od jeho obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 250ja ods. 4 a contrario odsek 7 O.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A-24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A-48554/10 z 25.11.2014) rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

23. Právo na náhradu trov konania analogicky podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).